

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

ΑΡΙΘ. 100.

ΕΝ ΣΥΡΩ ΤΗΝ 19 ΜΑΡΤΙΟΥ 1845.

ΕΤΟΣ Ζ'

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ.

Όταν συλλογισθώμεν πόσους και πόλους περισπα-
 μούς επέφεραν εις την πατρίδα μας η μεταβολή της 3ης
 Σεπτεμβρίου, και πόσον μεγάλους και τρομερούς κινδύ-
 νους διετρέξαμεν εις την περίστασιν ταύτην, τους οποίους
 μόνον διά της συνέσεως και του πατριωτισμού μας εδου-
 λήθημεν να υπερβώμεν, πόσον δέ η μεταβολή αυτή εδό-
 ξασε και ελάμπρυνε το Έλληνικόν όνομα διά το μέγα
 τούτο κατόρθωμα, και ιδίως διά την διατηρηθείσαν ήσυ-
 χίαν και την ευταξίαν. Όταν συλλογισθώμεν ότι η Συν-
 τακτική Σύνοδος εν τῷ μέσω επαναστάσεως συγκαλεσ-
 θείσα απεπεράτωσε το δυσκολοκατόρθωτον του Συντάγ-
 ματος έργον, χωρίς να ταραχθῆ διόλου η ήσυχία του κρά-
 τος και να βαρῆ η γῆ μας από ανθρώπινον αίμα. Όταν
 άφ' έτέρου συλλογισθώμεν την κατά πάντα εθνικήν
 οπισθοδρόμησιν και την καταστροφήν σχεδόν του έμπο-
 ρίου μας και πάσης βιομηχανίας, αναπόφευκτον συνέ-
 πειαν τοιούτων πολιτικῶν μεταβολῶν, και ότι έχομεν ά-
 πώλυτον ανάγκην ήσυχίας και τάξεως, διά να λάβωμεν ά-
 ναψυχῆν ο γεωργός, ο έμπορος και ο βιομηχανός, ο άπαυ-
 δήσας πλέον από τους κινδύνους και την άδεδαιότητά,
 διά να παύσωμεν από τῶν νῦν μας θεωρεῖσι και να μᾶς χυ-
 ρακτηρίζωσιν οί έν τῇ Ευρώπῃ έχθροί μας ως έθνος φιλοτά-
 ραχον και άνάξιον φιλελευθέρου πολιτεύματος, και τέλος
 διά ν' απορρώγωμεν είτε την επεπιχειούσαν ήμᾶς ξενικήν
 ένοπλην έπιμβασιν, η όποία θέλει καταστρέψῃ και το
 Σύνταγμα και την αυτονομίαν μας ἴσως, άμφοτέρα πλεο-
 νεκτήματα έξοχα αποκτηθέντα με μεγάλας θυσίας και
 αίμάτων έκχυσιν, και η όποία θέλει μᾶς καταναγκάσει εις
 συνεισφοράς άφορητῶν φόρων πρὸς τραπεζήν, ένδυμασιν
 και μισθοδοτησιν ξένου στρατού, τσοσούτω μάλλον έπαχ-
 θετέρου του Βαυαρικου, καθόσον εκείνος μὲν ήλθεν εις
 την πατρίδα μας φέρων εις την δεξιάν του χεῖρα κλά-
 δον ελαίας, ούτος δέ θέλει έλθει κρατῶν βράχδον σιδηράν,
 ήτις θέλει θάρυνει επί της κεφαλῆς μας, και από την μά-
 στιγα του οποίου κύριος αἶδε πότε πλέον θέλομεν απαλ-
 λαχθῆ. Εἴτε τον έμφύλιον πόλεμον, (άν άδιαφορη-
 σωσιν αἱ μεγάλαί της Ευρώπης δυνάμεις) του οποίου
 διαρκούτος η ζωῆ, η τιμή και η ιδιοκτησία μας θέλουν
 μένει εις την διάκρισιν του τυχόντος ισχυροῦ κακούργου,
 και του οποίου πολέμου τὰς όλεθρίους συνεπείας ανατρι-
 χιάζομεν θεαν ένθυμηθώμεν. Όταν, λέγομεν, ταύτα
 πάντα συλλογισθώμεν, και προσέτι συλλογισθώμεν, δι-
 εύρισκοντα μεταξὺ ήμῶν άνθρωποι, οί όποιοι, διά να εὐ-
 χαριστήσωσι τὰ πάθη και την έδωτελειάν των, ακονίζου-
 ξίφη διά να σφίξωσι τους αδελφούς των, σκάπτου λίκ-
 κους διά να τους θάψωσιν έπομένως, και έτοιμάζου πῦρ
 διά ν' αποτεφρώσωσι τὰς πόλεις και τὰ χωρία της Έλ-
 λάδος, ενεργούν θελαδῆ να μιχθῆ η γῆ μας με αίμα και
 πῦρ και να έξοντωθώμεν, σύρομεν τὰς τρίχας της κεφα-
 λῆς μας, και κατακτώμεθα την γῆν την γεννήσασαν τοι-
 αῦτα ανθρωπόμορφα θηρία, άγριώτερα και αὐτῶν τῶν τι-
 γρῶν.

Προσπαθούντες άνενδότης οί άνθρωποι οὔτοι να ρίψω-
 σι την έξουσίαν, η όποία, ως είναι πρὸ πάντων όμο-
 λογούμενη, εδυνήθη να εισάξῃ την ήσυχίαν εις το κράτος
 μετά τοιούτους κλονισμούς, και η όποία είναι η μόνη ίκα

νή να την διατηρήσῃ και να σώσῃ την πατρίδα από τους
 έπαπειλόντας αὐτήν κινδύνους και τον έμφύλιον πόλε-
 μον, τί άλλο πράττουσιν εἰμῆ ακονίζου ξίφη διά να
 σφάξωσι τους αδελφούς των, και σκάπτου λίκκους διά
 να τους ένταφιάσωσι; Διά ν' άπατώσι δέ τον άπλουν και
 άμαθῆ λαόν διε δήθεν κήδονται των συμπερόντων του
 και ύπερασπίζουσιν τὰ δικαιώματά του διά της πολεμίας
 και άλόγου αντιπολιτευσείας των, έλαβον ως βάση αὐτης
 τον νόμον, ένώπιον του οποίου αὐτοί πρώτοι ήρέθησαν,
 και τον όποιον προφανῶς παρεβίασαν, και εις αὐτόν
 έπιστηρίζομεν δέν παύουσιν από του να μέμψονται και να
 κατηγορῶσι την έξουσίαν διά πράξεις της πλειονοψηφίας
 της Βουλῆς, εις την ένεργειαν των όποιων, άν ύποτεθῆ
 ότι παρεβιάσθη όπωσούν ο νόμος, τούτο έγινε διά την
 σωτηρίαν του έθνους από τον της καταστροφῆς του κίνδυ-
 νον, τον όποιον έτρεχε και διαβρῆγγύονται φωνα-
 σκούντες ότι η Βουλή απέβλεπεν από την χορεί-
 αν της Βουλευτᾶς έκλεχθέντας, ως είναι πασίγνωστον, διά
 της βίας και της διαφθοράς, σκοπός των όποιων ήτο να
 καταστρέψωσι την έξουσίαν, ήτις, ως πολλάκις είπομεν,
 έσωσε την Ελλάδα από την καταστροφήν, και οὔτω
 να φέρωσι τον έμφύλιον πόλεμον διά να επιτύχωσιν εις
 την άνεπιθυμητήν προσδοκίαν της ξενικῆς ένόπλου έπιμβά-
 σεως, εις μόνην την όποιαν ήλιπίζον να τους ύποστηρίξῃ
 διά να καθέξωσι την έξουσίαν, την όποιαν αναμφιβόλως
 ήθελον διαχειρισθῆ ως δεσπόται και τυράννοι, αφού ως
 εκ της επευδάσεως ταύτης ήθελε καταστραφῆ το Σύν-
 ταγμα, και μετ' αὐτου όλαί αἱ εθνικαί μας έλευθευθεῖαι.
 Δέν αἰσχύνονται δέ κατακρίνοντες και μεμψόμενοι τὰς ά-
 πορίσεις της πλειονοψηφίας της Βουλῆς, δι' ὧν ένισχύε-
 ται και παγιούται καθ' έκαστην η έξουσία, και αἱ όποιαί
 τεινουσιν πρὸς συντήρησιν του θρόνου, του Συντάγματος
 και των εθνικῶν έλευθεριῶν μας, υπέρ των όποιων υπέ-
 σιτη το έθνος τσοσούτα δυστυχήματα και οπισθοδρό-
 μησιν.

Άλλ' ο καιρός της άγυρτείας και της άπάτης παρήλθε.
 Το έθνος δέν δίδει άκοσασιν πλέον εις την φωνήν των τυ-
 χουδιόκτων και των έχθρῶν των έλευθεριῶν και της αυτο-
 νομίας του, ο δέ γεωργός, ο έμπορος ο βιομηχανός, ο έλλην
 εν γένει δέν γίνεται πλέον όπαδός ενός συστήματος το ό-
 ποιον υπέρ της φιλαυτίας και της ιδιοτελείας του επέφερῃ
 πολλάκις επικινδύνους κοινωνικούς κλονισμούς: άλλ' άπαι-
 δήσας από τὰ δεινά της άταξίας, της άνησυχίας και
 της άδεδαιότητος έπιθυμεί ήσυχίαν, ασφάλειαν και τάξιν,
 διά να εξασφαλίσῃ τον θρόνον, το σύνταγμα, τὰς εθνικὰς
 έλευθερίας, την ζωήν, την τιμήν και την ιδιοκτησίαν του,
 και διά να καλλιεργήσῃ τὰς εις τον τόπον του ένυπάρχον-
 τα στοιχεία της ευημερίας και της προόδου, υπέρ της δό-
 ξης και της ευδαιμονίας του.

Αἱ ένταῦθα ασφαλιστικαί έταιρίαί παραπονοῦνται πι-
 κρῶς, ότι κύλλοι εκ των έν τῇ αλλοδαπῇ Έλληνικῶν
 προξενων, ύποπροξενῶν και προξενικῶν πρακτόρων έξωκέλ-
 λουσι εις δύο ελλείψεις, αἱ όποιαί προσβάλλουσι και του
 έμπορίου τὰ συμπερόντα και τὰ ιδικά των: ότι εν πε-
 ριπτώσει ναυαγίων συμψαινόντων εντός της περιφερει-
 ας των, δέν εισποιούσιν είτε εξ όλιγωρίας είτε εκ προθέσε-
 ως την Διοικητικὴν τουλάχιστον αρχήν μας περί αὐ-

των, διά να λαμβάνωσιν εγκαίρως αἱ έταιρίαί αὐται γνώ-
 σιν των δυστυχημάτων, και να προνοώσιν υπέρ των
 συμπερόντων των, τὰ όποια μένοντα, εν άγνοία των, εις
 την διάκρισιν είτε των πλοιάρχων, είτε άλλων προσώ-
 πων, είτε αὐτῶν των κυρίων προξενῶν διαχειρίζονται κά-
 κιστα και με σημαντικὴν ζημίαν των. Οἱ δέ δευτέ-
 ρα των έλλειψων αὐτῶν είναι η μη προσήκουσα προσοχή
 των εις τὰς έξομολογήσεις των πλοιάρχων και των πλη-
 ρωμάτων των, πρὸς ανακάλυψιν της ναυταπάτης, καθ'
 ὅς περιπτώσεις τὰ ναυάγια συμβαίνουσι εκ προμελέτης
 και δολιότητος.

Η Σεβαστὴ Κυβέρνησις μας λοιπόν ήτις περι πολλοῦ
 ποιείται τὰ συμπερόντα και την ασφάλειαν του έμπορίου
 μας, και η όποία αποχρώντως γνωρίζει, ότι η σύστασις
 και η διατήρησις των ασφαλιστικῶν εταιριῶν ένταῦθα συ-
 νείτεινε και συντείνει τὰ μέγιστα εις τὴν ανάπτυξιν και
 την έκτασιν του έμπορίου, θέλει πράξῃ έργον φρονήσεως
 και δικαιοσύνης προσκαλοῦσα δ' έγκυκλίου της όλους τους
 εν τῇ αλλοδαπῇ Έλληνικούς προξενους, ύποπροξενους και
 προξενικούς πράκτορας, και ύποχρεούσα αὐτούς: διά του
 καταλληλοτέρου μέτρου να εἰδοποιώσι την ένταῦθα βασι-
 λικὴν Διοίκησιν άμέσως όσάκις συμβαίνωσι ναυάγια εις
 την περιφέρειαν των, προτρέπουσα αὐτούς ταυτοχρόνως να
 ήναι προσεκτικώτεροι και έπιμελέστεροι εις τὰς εν τοι-
 αῦτη περιπτώσεις λαμβανόμενας υπ' αὐτῶν έξομολογήσεις
 των πλοιάρχων και των πληρωμάτων των, διά ν' ανακα-
 λυπώνται εύκόλως αἱ ναυταπάται και δολιότητες.

Επειδή μία από τὰς πολλὰς αἰτίας αἱ όποιαί κατέ-
 στρεψαν σχεδόν το μετὰ της Τουρκίας ενεργούμενον
 σημαντικόν έμπόριόν μας, είναι η έλλειψις θαλασσίων έ-
 ταιριῶν πρὸς συγκοινωνίαν με τὰ μέρη εκείνα εις τὰ όποια
 ενεργεῖτο άλλοτε το περι οὔ λόγος έμπόριον, έγινε πρό-
 τασις πρότινος καιροῦ εκ μερους τινῶν εκ των κυρίων έμ-
 πόρων μας να διορισθῶσιν έπιτηδες ταχύτολα, διά τὰ διά-
 φορα μέρη του Τουρκικου κράτους, την δέ δαπάνην πρὸς
 διατήρησιν αὐτῶν ν' αναδεχθῶσιν αἱ ένταῦθα καταστη-
 μένη ασφαλιστικαί έταιρίαί, αἱ όποιαί ν' απολαμβάνω-
 σιν ώσάυτως και όλας τὰς εκ των ναυλων προερχομέ-
 νας ώφελείας: πάσα δέ έντεῦθεν δυναμένη να προκύψῃ
 ζημία, διότι αἱ δαπάναι ήθελον εἶσθαι αναμφιβόλως άνώ-
 τεραί των εισοδημάτων, να θάρυνῃ τὰς έταιρίας αὐτάς,
 αἱ όποιαί άλλοθεν ήθελον αποζημιωθῆαι από τ' ασφαλισ-
 τὰ εις τὰ όποια ήθελε δίδει άφορμήν το μέτρον τούτο
 της ταχυπλοίας. Άλλ' επειδή ένεκα της πρὸ καιροῦ μα-
 στιχέουσας τον τόπον μας διαίρεσεως και διχονοίας, πᾶ-
 σα πρότασις γενομένη εκ μερους των μὲν, άπεδοκιμάζετο
 από τους δέ, και αν ήθελεν ύποτεθῆ οἱ ή παραδοχή και
 η πραγματοποιησις της ήθελον επιφέρει τὰ μεγαλύτερα
 πνεονεκτήματα, δέν έγινε δεκτή η πρότασις αὐτή, και
 έντοσούτω δέν έπαυσε μία από τὰς αἰτίας, η όποία ως
 εἴρηται κατέτρεφεν ανεπαισθήτως το έμπόριόν μας.

Δοθείσης έσχάτως άφορμῆς προσεγγύσεως τινος και έ-
 νόσεως, επανελήθη η πρότασις του να διορισθῶσιν, υπό
 τους άνωτέρω προεκτεθέντας όρους, τρεῖς γραμμαί ταχυ-
 πλόων, η μὲν έντεῦθεν διά την Κῶ, Σύμη, Ρόδον Κασ-
 τελλόζον, Άταλλίαν και τ' ανάπαλιν, η δέ έντεῦθεν διά
 την Χιον, Μιτυλήνην, Κυθωνίας Αἶνον και τ' ανά-
 παλιν, και η τελευταία έντεῦθεν διά τον Βῶλον, την Οισ-

'Αλλ' εἰς τὰ σπικτωδικὰ πάθη τῶν στενοκεφάλων τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὰ πάντα εἶναι θεμιτά. Προβάλλει δὲ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς τῆς Βασιλείας τὴν ἀξιοπρέπειαν; ὁ Πρόεδρος ἀξίζει νὰ ἀναμαρτῆθῃ. Ἐξευτερίζει τὴν Βουλὴν διὰ δουλικῶν γονυπετήσεων ὁ κύριος Κανέλλος; ὁποῦ καθίσταται ἄξιος τῶν ὑποκριτικῶν ἐπαίνων τῶν φρονιμῶν καὶ τιμίων ἀνθρώπων τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτῆς. Καπιλεύουσι τὰ Βουλευτικὰ ψηφοδέλτια τὰ ἀθλια ὄργανα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐκτραυλίζοντες τοὺς συντηρητικούς θρασυμούς; Τὰ ὀνόματα τούτων ἀξίζουσι νὰ καταχωρηθῶσι εἰς τὰς στήλας τῶν ὀργάνων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διὰ νὰ τὰ ἀσπασθῶσι εἰς λαοὶ τῆς Ἑλλάδος, διότι τοὺς προδίδουσι. Τί ἄλλο, ἐρωτῶμεν, ἐκαίμεν ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου Μαυροκορδάτου ὁ ἐθνικός λεγόμενος τύπος διὰ νὰ ἀναστατώσῃ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν; ἡ ἀπομίμησις αὐτῆ ἐκ μέρους τῶν φίλων τοῦ ὑπουργείου τοῦ Μαρτίου, χαρακτηρίζει ἀρκούντως τὴν ἠθικότητα καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Εὐρῶν φαίνεται ὁ συντάκτης τῆς Ἑλπίδος ἀρμόδιον τὴν εὐκαιρίαν, ἕνεκα τοῦ μέρους, τὸ ὁποῖον οἱ ποικίλοι ἐχθροὶ τῆς ἡσυχίας ἔλαβον ὑπὲρ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐπιούσαν συνεδρίασιν, ἐνόμισεν, ὅτι ῥίπτω κόνιν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ὡς κάμνουσιν οἱ βιομήχανοι τῶν ὁδῶν τῶν μεγάλων, ὅτε μετριάσει τοὺς λόγους τῶν βουλευτῶν ἐκεῖνων, οἵτινες ὁμιλοῦντες περὶ τῶν ἀθεμίτων καταχρήσεων τοῦ συντάκτου τῆς Ἑλπίδος, ἀνέφερον καὶ τὴν πολυθρόνητον ἱπποφορβήν, διαστρέψας τὸ ἱστορικὸν τῆς λαθραίας ἐκείνης πράξεως. Ἄλλ' ἐπειδὴ περὶ τῆς ὑπεθέσεως τῆς ἱπποφορβῆς ὠμιλήσαμεν καὶ ἡμεῖς καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐφημερίδες, ὅτε ἡ παρανομία αὐτῆ ἐπράχθη πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου πλοῦτος, ἐνομίσαμεν ἀναγκαῖον νὰ ἀντετάξωμεν εἰς τὴν Ἑλπίδα τὰς ἐξῆς ἀληθείας.

Α'. Ὅτι ἡ ἱπποφορβὴ τοῦ παρελθόντος ἔτους παρεχρήθη εἰς τὸν Κ. Λεβιδῆν παρὰ τοῦ ὑπουργείου τοῦ Μαρτίου, χωρὶς νὰ δημοπρατηθῇ ὡς ὀρίζει ὁ νόμος.

Β'. Ὅτι ἡ παραχώρησις αὐτῆ ἐγένετο κατὰ συνέπειαν δύο ἢ τριῶν ἀναφορῶν τοῦ Κυρίου Λεβιδίου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, ἐξαιτούντος 23. χιλ. δραχ. ἀποζημιώσιν διὰ ζημίας, τὰς ὁποίας τῷ ἐπροξένησεν ἡ Σεπτεμβριανὴ μεταβολή.

Γ'. Ὅτι ὁ ὑποστράτηγος Ῥόδιος ἔβλεπον τὰς παραλόγους ἀπαιτήσεις τοῦ Λεβιδίου δὲν ἠθέλησε νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰς παρακινήσεις τῶν συντρόφων του, γενομένας ἐπὶ ὑπουργικῆ συμβουλίᾳ τὴν γνώμην τοῦ ὑποστράτηγου Ῥοδίου ὑπεστήριξεν καὶ ὁ εἰσηγητὴς τοῦ λογιστικοῦ κλάδου Κ. Δ. Ρίζος; ἀλλ' ὑπεχώρησαν ἀμφοτέροι εἰς δικτατορικὴν θέλησιν.

Δ'. Ὅτι ἡ κριτὴ τοῦ δημοσίου ἐπωλεῖτο τότε 9 1/2 καὶ 10. λεπτὰ ἢ ὀκτὼ, ὁ δὲ ἱπποφορβὴς ἐσυμφώνησε νὰ τὴν πωλῇ εἰς τὸ δημόσιον 14 1/2 λεπτὰ, ἢ μᾶλλον 16 1/5, κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν συμφωνιῶν του μετὰ τοῦ ὑπουργείου. Καί.

Ε'. Ὅτι ἡ παραχώρησις τῆς ἱπποφορβῆς εἰς τὸν Λεβιδῆν παρὰ τοῦ ὑπουργείου τοῦ Μαρτίου ἐχρησίμευσεν ὡς πλαγίᾳ ἀποζημιώσις τῶν 23. χιλιάδων δραχμῶν, τὰς ὁποίας ἐξήγησε δι' ἀναφορᾶς του. Ἴδου πῶς πρέπει νὰ θεωρησῶσι τὸ Κοινὸν καὶ ἡ Βουλὴ τὴν σκανδαλώδη ὑπόθεσιν τῆς ἱπποφορβῆς. Ἐναπόκειται ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν, τὴν ἐξυβριζομένην ὑπὸ τοῦ Συντάκτου τῆς Ἑλπίδος, ν' ἀποδείξῃ τὸν μὲν Λεβιδῆν ἀναίδη ὑβριστὴν τῶν τιμίων πολιτῶν, φθορὰ τῆς κοινῆς ἠθικῆς, αὐτὴν δὲ ἀθῶον τῶν κατηγοριῶν, τὰς ὁποίας ἡ ἐφημερίς αὐτῆ ἐσφενδονίζει διὰ τοῦ τελευταίου φύλλου τῆς εἰς τὴν πλειονοψηφίαν τῆς Βουλῆς. Ἄν ἡ Βουλὴ δὲν πράξῃ τοῦτο, ἂς ἡξυρῆθῃ, ὅτι αὐτοχειριάζεται ἐμπροσθεν τῆς κοινῆς γνώμης, ὅτι προδίδει τὴν ἐντολήν, ἣν ἔλαβε παρὰ τοῦ ἔθνους.

Ἄς μὴ παιδεύονται τὰ ἐγκλήματα εἰς τὴν ἀρχὴν των, καὶ τότε θέλομεν εἶδει ὅποσοι τοιοῦτοι τολμηροὶ ὑβρίζουσι βέλων ἀναφανῆ εἰς τὴν Κοινωνίαν μας!

(ἐκ τοῦ Φίλου τοῦ Λαοῦ.)

Κ λ ῆ σ ι ς.

Ἰωσήφ Ἡσαίου δικηγόρου, πληρεξουσίου τῆς Διαλυτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐνταῦθα καταστημένης καὶ κατοικοῦσης ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ καταστήματος τῆς ἑκτῆς περιόδου συγκειμένης ὑπὸ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Συμβούλων καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἐνεστῶσης περιόδου κυρίων Κωνσταντίνου Καζήρα, Δημητρίου Μιχαὴλ καὶ Μαργαρίτου Τύμπα.

Κ α τ ἄ

Ἰωάννου Β. Γκίλη τοῦ ὁποίου ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς καὶ κατοικίας.

Περὶ πληρωμῆς χρέους ἐκ δρ. 943. 50.

Ἐνώπιον τοῦ Ἐμπορικοῦ τμήματος τοῦ ἐν Σύρῳ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν.

Ὁ Ἰωάννης Β. Γκίλης ὀφείλει εἰς τὴν ἐντολήν μου ἀσφαλιστικὴν ἐταιρίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ καταστήματος τῆς ἑκτῆς περιόδου δραχμὰς 943. 50. δι' ἀσφαλιστρα κατὰ τὸ ἀπὸ 28. Αὐγούστου 1843. χρεωστικὸν εἰς δικταγὴν τῆς ὁμολογῶν του πληρωτέας μετὰ ἕν ἔτος ἔκτοτε. Ἄλλ' ἐπειδὴ δὲν ἐπλήρωσε τὸ χρέος του αὐτοῦ, καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς καὶ κατοικίας του, τὸν προσκαλῶ ἐν ὀνόματι αὐτῆς νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου τοῦ Ἐμπορικοῦ τμήματος τοῦ ἐν Σύρῳ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν τὴν διὰ τοῦ πινακίου προσδιορισθησομένην δικαστικὴν ἡμέραν, μετὰ παρέλευσιν ἑξ ἡμερῶν προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως διὰ νὰ γίνῃ συζήτησις καθόσον ἐξαιτοῦμαι.

Α'. Νὰ καταδικασθῇ νὰ πληρώσῃ πρὸς τὴν προαναφερθεῖσαν Ἀσφαλιστικὴν Ἐταιρίαν ἐντολήν μου τὰς ὡς εἴρηται ὀφειλομένας εἰς αὐτὴν δραχμὰς 943. 50. μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν πρὸς ἕν τὰ ἑκατὸν τὸν μῆνα ἀρχομένου ἀπὸ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐπίδοσεως τῆς παρούσης ἀγωγῆς μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς.

Β'. Νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ τῆς δίκης ἐξόδα.

Γ'. Ν' ἀπαγγελῆ κατ' αὐτοῦ ἡ προσωπικὴ κρίσις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως.

Δ'. Νὰ διαταχθῇ ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς.

Παραγγέλλεται ὁ Κλητὴρ κύριος Ν. Μ. Φουρνάρης νὰ ἐπιδώσῃ τὴν παρούσαν πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ ἐνταῦθα δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, κατὰ τὸ Ἄρθρ. 145. § 7. τῆς Πολ. Δικονομίας, καὶ ταυτοχρόνως νὰ δημοσιεύσῃ τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδοδομένης ἐφημερίδος ὁ Ἐρμῆς.

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 14. Μαρτίου 1845.

ὁ Εὐπειθέστατος

Ἰωσήφ Ἡσαίου.

Εἰ Δ Ο Π Ο Ἰ Η Σ Ι ς.

Τοῦ ὑποφαινομένου Παντολέοντος Ψύχα ἐμπόρου καὶ κατοικοῦ Ἐρμουπόλεως, Π. δὲ συνδίκου ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ ἐνταῦθα κατοικοῦντος Γουλιάρμου Λουκά Βυρσοδέφου.

Καλοῦνται ἅπαντες οἱ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ κράτους δανεισταὶ τοῦ πτωχεύσαντος Γουλιάρμου Λουκά, ἵνα ἐμφανισθῶσι ἐνώπιον ἡμῶν ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀφ' ἧς καταχωρηθῇ ἡ παρούσα μας εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδοδομένην ἐφημερίδα ὁ Ἐρμῆς, αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ νομίμων πληρεξουσίων των, διὰ νὰ δηλοποιήσουν ἐν τίνι δικαίωματι καὶ ὁποίας ποσότητος εἶναι δανεισταὶ τοῦ πτωχεύσαντος, ἢ νὰ καταθέσουν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορικοῦ Τμήματος τῶν Πρωτοδικῶν τὰ δανειστικά των ἔγγραφα, λαμβάνοντες ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς.

Ὁ Κλητὴρ τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν Ν. Περδικάκης παραγγέλλεται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν καταχώρησιν τῆς παρούσης εἰς τὴν βηθεῖσαν ἐφημερίδα, καὶ νὰ κοινοποιήσῃ διὰ τοιχοκολλήσεως ἀντίγραφον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δικαστηρίου.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου τὴν 15. Μαρτίου 1845.

ὁ Π. Σύνδικος

Παντολέον Ψύχα.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Ἐρμουπόλει αὐθημερόν.

ὁ Κλητὴρ

Ν. Περδικάκης.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

107.

Ὁ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῷ Τήνῳ ἐνεργῶν Κλητὴρ δηλοποιεῖ ὅτι.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 33. καὶ ἀπὸ 24. Ἰουλίου 1844. ἐκτελεστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικεῖου Τήνου ἐκδοθείσης εἰς τὴν μεταξύ τοῦ Κ. Ἀντωνίου Λεβαντῆ κατοικοῦ τοῦ χωρίου Καριᾶς τοῦ Δήμου Σωσθενείου ἐνάγοντος, καὶ τοῦ Μάρκου Πλυτὰ κατοικοῦ τοῦ χωρίου Μπουτάδου καὶ διατρίβοντος εἰς Ἀθήνας ἐναγομένου, καὶ κατ' αἴτησιν τοῦ εἰρημένου Ἀντωνίου Λεβαντῆ ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμὸν ἐν τῷ Δήμῳ Τήνου ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς ἀγορᾶς, ἐξωθεν τοῦ Καφενείου τοῦ Ἰακώβου Βακοντίου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἐκπληροῦντος χρέη Εἰρηνοδικεῖου δευτέρου Παρέδρου Κ. Θεόδωρου Παξιμάδῃ ἐν ἐλλείψει Εἰρηνοδίκου, καὶ ἀποδιώσαντος τοῦ πρώτου Παρέδρου, πρὸς εἰς τὴν θέσιν Κουραλά τοῦ Δήμου Τήνου κείμενον χωράφιον ἐμπεριέχον συκάς καὶ ἀμπέλωνας τοῦ ἀφιλέτου Μάρκου Πλυτὰ διὰ δραχμὰς 152, 88/00. τῶν τόκων καὶ τῶν τῆς ἐκτελέσεως ἐξόδων γενομένων καὶ γεννηθησομένων ὀφειλομένων παρὰ τοῦ εἰρημένου Μάρκου Πλυτὰ πρὸς τὸν εἰρημένον Ἀντώνιον Λεβαντῆν ὡς φαίνονται ἀκριβῶς περιγεγραμμένα τῶσαν τὸ χωράφιον καθὼς καὶ τὸ χρέος εἰς τὴν ὑπόσημερινὴν ἡμερομηνίαν καὶ ὑπ' ἀριθ. 106. ἐκθεσιν ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ αὐτοῦ χωραφίου.

Ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ εἰρημένου χωραφίου ἄρχεται σήμερον καὶ τελειώνει τὴν ἑορδαίαν τοῦ ελευσομένου μηνὸς Ἀπριλίου Ε. Ε. ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τὴν ἐνάτην ὥραν Π. Μ. καὶ τελειώσει τὴν ἐνδεκάτην, ἄρθρ. 965. § 2. τῆς Πολ. Δικονομίας.

Πρώτη προσφορά προσδιορίζεται δια τὸ ἀνωτέρω κατασχθέν χωράφιον ἢ προσφερθεῖσα ἀπὸ τὸν καταδιώκοντα δανειστήν Κ. Ἀντωνίου Λεβαντήν δραχ. 120.

Ἡ κατακύρωσις γίνεται πρὸς τὸν προσφέροντα τὰ πλείονα ἀφοῦ παρέλθουν τρία λεπτά τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου σημείου διὰ σκηπανίου κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 974. τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἡ πώλησις γίνεται μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, τὸ δὲ χωράφιον κατακυρώνεται ἀμέσως πρὸς τὸν ἀγοραστήν, ἢ δὲ τοιχοκόλλησις καὶ κοινοποιήσις θέλει γίνει συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 965 § 2, 966. 967. § 2. 968. καὶ 969. § 5. τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἐν Τήνῳ τὴν 5 Μαρτίου 1845.

ὁ Κλητὴρ
Ἰω. Κυδωνῆς

Ἄριθ 106

Ἐκθεσις

Ἀναγκαστικῆς Κατασχίσεως

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 33. καὶ ἀπὸ 24. Ἰουλίου 1844. ἐκτελεστικῆς ἀπαφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Τήνου καὶ τῆς πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον πληρεξουσιότητος δοθείσης μοι παρὰ τοῦ Κ. Ἀντωνίου Λεβαντῆ κατοίκου τοῦ χωρίου Καραίας τοῦ Δήμου Σωσθενίου, σήμερον τὴν πέμπτην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους ἐν Τήνῳ ἡμέραν Δευτέραν τῆς ἐβδομάδος ὡραν 3. Μ. Μ. ἢ ὑποφαινόμενος Κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν δικτελῶν παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου Τήνου, παραλαβὼν τὸν Δημάρχον τοῦ Δήμου Τήνου Κ. Ἰωάννην Σαργέδον μετ' αὐτοῦ μετέβην εἰς τὸ κατὰ τὴν θέσιν Κουταλά τοῦ Δήμου Τήνου κείμενον χωράφιον τοῦ ὀφειλέτου Μάρκου Πλητὰ κατοίκου τοῦ χωρίου Μουντάδου τοῦ Δήμου Τήνου καὶ διατρίβοντος εἰς Ἀθήνας, καὶ παρόντων τῶν δικαίων κατέσχον ἀναγκαστικῶς τὸ εἰρημένον χωράφιον διὰ δραχ. 152. 88. τῶν τόκων αὐτῶν καὶ τῶν τῆς ἐκτελέσεως ἐξόδων γενομένων καὶ γενηθησομένων ὀφειλομένης παρὰ τοῦ εἰρημένου Μάρκου Πλητὰ πρὸς τὸν Ἀντώνιον Λεβαντήν, τὸ μὲν χωράφιον σύγκειται ἀπὸ σκάλας τέσσαρας ἐμπεριέχον συκάς καὶ ἀμπέλωνας, πλησιασταὶ τοῦ ὁποίου εἰσὶν πρὸς ἄρκετον τὸ χωράφιον τοῦ Θεοδώρου Ταπέρη, πρὸς μεσημβρίαν τὸ χωράφιον τοῦ Παλτεσσάρου Πλητὰ, καὶ πρὸς ἀνατολὰς τὸ χωράφιον τοῦ Πέρου Βιδάλε, ἐκτιμήθη δὲ τὸ εἰρημένον χωράφιον παρὰ τοῦ εἰρημένου Δημάρχου ὡς ἐγγιστα δραχ. 220. ἐπρόσφερεν ὁ καταδιώκων δανειστής τῆς δραχ. 130. Προσδιορίζεται δὲ ἡμέρα πλειστηριασμοῦ τοῦ ἀνωτέρω κατασχθέντος χωραφίου ἢ ὀγδόη τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Ἀπριλίου Ε. Ε. ἡμέραν Κυριακὴν (ἄρθρον 958. τῆς Πολ. Δικονομίας.)

Εἰς πίστωσιν τούτου συνέταξα τὴν παρούσαν ἐκθεσιν ἀναγκαστικῆς κατασχίσεως τὴν ὀποίαν ἀφοῦ προηγουμένως ἀνέγνωσα πρὸς τὸν Κύριον Δημάρχον ὑπεγράφη παρ' αὐτοῦ καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ Κλητῆρος.

Ἐν Τήνῳ τὴν 5. Μαρτίου 1845.

ὁ Δημάρχος
Ἰωάννης Σαργέδος.

ὁ Κλητὴρ
Ἰω. Κυδωνῆς
Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς
αὐθημερόν.
ὁ Κλητὴρ
Ἰω. Κυδωνῆς.

(Δευτέρα Καταχώρησις).

Ἄριθ. 449.

Ὁ

Παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Πρωτοδικαῖς Κλητῆρ
Δηλοποιεῖ ὅτι.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1560. καὶ ἀπὸ 28. Ἰουλίου 1844. ἐκτελεστοῦ Συμβολαίου συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Νάξου Κωνσταντίνου Λευτοῦδη μετὰ τοῦ Ἀναστασίου Χαλκιοπούλου καὶ τῆς ὀφειλέτιδος Καλλιζῆς συζύγου Θεωμᾶ Τουρλίδη, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 448. καὶ ἀπὸ 15. Φεβρουαρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1845. κατασχίσεως παραρτωμένης ἐν τῇ παρούσῃ, καὶ κατὰ παραγγελίαν τοῦ εἰρημένου Α. Χαλκιοπούλου, ἐκτίθειται εἰς πλειστηριασμὸν ἐν τῷ Δήμῳ Τραγαίας εἰς πλατείαν τοῦ χωρίου Χηλαίου, ἐξώθεν τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Ἰωάννου Χριστοδουλάκη καὶ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Τραγαίας ὁ ἐν τῇ ἀνωτέρῳ κατασχίσει περιγραφόμενος ἡμισυ ἀγρολαίων τῆς εἰρημένης Καλλιζῆς κείμενος περὶ τὴν θέσιν τοῦ χωρίου Βουρβαρίας τοῦ Δήμου Τραγαίας πρὸς ἐξόφλησιν χρέους τῆς δραχ. 112. ἐκτὸς τῶν τόκων καὶ ἐξόδων, ἐκ τιμῆς παρὰ τοῦ προσληθέντος Δημαρχικοῦ Παρέδρου διὰ δραχμὰς διακοσίας πενήκοντα ἀριθ. 250.

Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 965. τῆς Πολ. Δικονομίας, ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ εἰρημένου κτήματος ἄρχεται ἀπὸ σήμερον, καὶ θέλει τελειώσει τὴν μετὰ τεσσάρων ἐβδομάδων συμπεσοῦσαν Κυριακὴν ἀφοῦ ἢ παρούσα μετὰ τῆς κατασχίσεως καταχωρηθῆ δις εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ Ερμού Σύρου κηρυττόμενος ἀπὸ τὴν ἑνδεκάτην ὡραν πρὸ μεσημβρίας ἕως τὴν δωδεκάτην.

Πρώτη προσφορά προσδιορίζεται παρὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος τὸν πλειστηριασμὸν δανειστοῦ δραχ. ἑκατὸν ἀριθ. 100.

Ἡ πώλησις γίνεται μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας, τὸ δὲ κατασχθέν κτῆμα παραδίδεται ἀμέσως πρὸς τὸν ἀγοραστήν.

Ἡ κατακύρωσις θέλει γίνῃ πρὸς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτά τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν γενομένου τοῦ σημείου τῆς κατακύρωσεως διὰ κώδωνος ἢ σκηπανίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 974. τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἡ παρούσα μετὰ τῆς κατασχίσεως θέλου τοιχοκόλληθῃ εἰς τὰ παρὰ τοῦ νόμου διαταγόμενα μέρη, θέλει διακηρυχθῇ καθ' ἕνα τὸν Δήμον Τραγαίας παρὰ τοῦ δημοσίου κήρυκος, καὶ θέλει δημοσιυθῆ δις διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ερμῆς.

Ἐν Τραγαίᾳ Νάξῳ τὴν 15. Δεκεμβρίου
1845.

ὁ Κλητὴρ
Γ. Ἀντωνιάδης.

Ἄριθ. 448.

Ἐκθεσις

Ἀναγκαστικῆς Κατασχίσεως.

Σήμερον τὴν 15 ἡν Φεβρουαρίου 1845. τεσσαράκοντα πέντε ἡμέραν πέμπτην ὡραν 10 Π. Μ. κατὰ συνέπειαν τῆς πρὸς ἐμὲ παραγγελίας τοῦ κυρίου Ἀναστασίου Χαλκιοπούλου, κατοίκου Νάξου ἐμποροῦ καὶ δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ' 1560 καὶ ἀπὸ 28 Ἰουλίου 1844 ἐκτελεστοῦ Συμβολαίου γενομένου ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Νάξου κυρίου Κωνσταντίνου Λευτοῦδη ὁ ὑποφαινόμενος Κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν τῆς περιφέρειας, παραλαβὼν τὸν Δημαρχικὸν Παρέδρον κύριον Ἀναγνώστην Τζανί' κην μετέβην εἰς τὸ χωρίον Βουρβουρίαν τοῦ Δήμου Τραγαίας ἀγρολαίων τῆς ὀφειλέτιδος Καλλιζῆς θυγατρὸς τοῦ ποτι Χωριασκόπου Κεφαλά καὶ συζύγου Θεωμᾶ Τουρλίδη, καλούμενον Μπουργάνη καὶ κατέσχον τὸν ἡμισυ ἀγρὸν ὁ δὲ ἕτερος ἀνήκει εἰς τὴν ἀδελφὴν τῆς Αἰκατερίναν συζύγου Πέτρου Βαρδύχα ἀναγκαστικῶς πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ πρὸς τὸν μνησθέντα [Α. Χαλκιοπούλου] ὀφειλομένου χρέους τῆς διὰ δραχμὰς 112 ἐκτὸς τῶν τόκων καὶ παρεπομένων ἐξόδων ὡς ἐφεξῆς.

Ὁ εἰρημένος ἀγρολαίων σύγκειται ἐκ στρεμμάτων δύο περιέχον ἐλαιόδενδρα πέντε συκάς τρεῖς, καὶ μίαν ἀχλαδίαν, συνορεύεται δὲ πρὸς νότον μετὰ βύακας, καὶ μεσημβρίαν μετὰ τὸν ἀγρολαίωνα τοῦ Γεωργίου Σουλᾶ, τῆς χήρας Χοροπισκόπου Κεφαλά καὶ ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ Δημοπαρέδρου ὁ ἡμισυ ἀγρολαίων διὰ δραχ. διακοσίας πενήκοντα ἀριθ' 250 καὶ προσδιορίζεται ἡμέρα πλειστηριασμοῦ γενομένου ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Τραγαίας ἢ μετὰ τέσσαρας ἐβδομάδας συμπεσοῦσα ἡμέρα κυριακὴ, ἀφοῦ καταχωρηθῆ δις εἰς τὴν ἐφημερίδα ὁ Ερμῆς Σύρου.

Ἀντιγραφα τῆς παρούσης θέλου τοιχοκόλληθῃ μετὰ τῆς ἐγενησομένης δηλοποιήσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τὰ παρὰ τοῦ Νόμου απαιτούμενα μέρη.

Πρὸς διεξαίωσιν τούτου συνέταξα ἢ παρούσα ἐκθεσις καὶ ἀναγνωσθεῖσα πρὸς τὸν εἰρημένον Παρέδρον καὶ τὴν ὀφειλέτιδα ὑπεγράφη παρὰ τοῦ παρέδρου καὶ ἐμοῦ Κλητῆρος ὁ δὲ ὀφειλέτης δὲν ὑπέγραψεν ὁμολογήσας ἄνοιαν γραμμάτων.

Ἐν Τραγαίᾳ Νάξῳ τὴν 15 Φεβρουαρίου
1845.

ὁ Δημαρχικὸς Παρέδρος
Α. Ζαχνίης

ὁ Κλητὴρ
Γ. Ἀντωνιάδης.

ἴσον ἀπαράλλακτον αὐθημερόν
ὁ Κλητὴρ
Γ. Ἀντωνιάδης

Ὁ Συντάκτης

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ